

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

rent. Vnde latè propagata est nobilitas domûs Brunswicensis. Albertus autem dux congressus archiepiscopo Moguntino, per occasionem, quam infra memorabimus, cepit pontificem : quo captiuitatis vinculo laxari non poterat, priusquam à Richardo Anglico Cornubiæ comite, ad Romanum regnum adspirante, redimeretur, impenso magno ære, quod infra memorabimus.

CAPVT XX.

PER hæc tempora trahebatur diuturnum bellum inter Ottonem de Brandenburg marchionem, & Willebrandum Magdeburgensem archiepiscopum, Ludolphumq; Halberstadensem antistitem : quod bellum varia fortuna gerebatur. Captus ab Halberstadensi ali- quādō marchio, ingenti pecunia redemit captiuitatem, immò libertatem suam, quam bello captus amisit. Iterum congressi alios habuere exitus : nam tum marchio fugauit vulneratum archiepiscopum : Halberstadensem etiam cepit, ut vicem illi redderet : Multi se interposuere principes, ut rem pacarent, nec poterant. Post diuturnam vexationē, duo diuersarū partiū milites soli pacem reppererunt, excogitantes, quod multi inuenire non poterant : idq; placitum utrisq; firmavit pacē. Nec erat marchio illis tunc viribus, quibus modò præditus manet, accedentibus modernis, de Francia, de Bauaria, non paruis ditionibus. Per idem ferè tempus, magnū hoc bellum gerebatur inter Odoacrem Bohemiæ, & Balam Vngariæ reges : magnis vterque apparatibus instruxere. Bohemo suppetias tulere Saxoniæ principes : Otto Brandenburgensis marchio, qui in communionem eius belli traxit Albertum Saxoniæ ducem, nepotem ex fratre suo, & Albertum ducem Brunswicensem cognatum suum. Ferunt, centum millia fuisse pugnatorum in parte Bohemi : millia septem ferratorum, quorum etiam

am iumenta pro magna parte ferro tegerentur: Et tum constitit victoria Bohemo, multis Vngarorum ad vicinum pugna annem, cum ferrum fugerent, aqua interceptis.

CAPVT XXI.

Interim morte & Wilhelmi regis vacante Imperio, Alphonsus Castella Hispaniarum rex, & Richardus Cornubia comes, regis Anglia frater germanus, in vanam spem Imperij Romani sunt inducti. Alphonsus quidem, vt fauorem sibi Romana conciliaret ecclesie, duas Transpadanas vrbes illi permisit, Taurinum & Alteram: facile donans, quod non habuit, & aquilam sexplumans. Sic agitur cum infelici Romano Imperio, postquam auaritia nihil satis est: vt qui adspirent ad regnum, promptè promittunt de non suo, vt cumulum rerum & fastigium assequantur. Studuit huic principi Conradus archiepiscopus per ea tempora Coloniensis: qui per ductum Aquisgranum, de more coronauit: quod illius opere ab antiquo tanquam in sua prouincia apud diuum Karolum I. permittitur: Datur hoc memoria magni Imperatoris, qui ibi creber mansit: ibique tumultus, tubam expectat nouissimam. Audiens autem Richardus, alios ex electoribus amulo studere Alphonso, magnam auri summam extulit Anglia ditissimo regno: & circumuectus, quos poterat, ea sibi re principes & magnates conciliabat. Mirum, quæ res spem fecerit alienigenis principibus ad coronam adspirare: quam tantis seculis sola Germania, & præsertim Saxonius sanguis, promerebatur. Arbitror summam rerum tum maxime constitisse in archiepiscopis Rheni: parum tum eius rei arbitrium permissum Saxonia principibus, marchioni, atque duci: minime verò regi Bohemia, cuius nomen inter electores non legitur ante quartum

Karo-